

Sesijas dokuments

B9-0292/2022

3.6.2022

RESOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. punktu

par tiesību uz abortu globālu apdraudējumu: tiesību veikt abortu iespējama atcelšana ASV Augstākajā tiesā
(2022/2665(RSP))

Margarita de la Pisa Carrión, Jadwiga Wiśniewska, Elżbieta Rafalska, Elżbieta Kruk, Beata Kempa, Izabela-Helena Kloc, Joachim Stanisław Brudziński, Witold Jan Waszczykowski, Tomasz Piotr Poręba, Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen, Cristian Terheş, Emmanouil Fragkos, Jorge Buxadé Villalba, Hermann Tertsch, Carlo Fidanza, Vincenzo Sofo
ECR grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par tiesību uz abortu globālu apdraudējumu: tiesību veikt abortu iespējama atcelšana ASV Augstākajā tiesā (2022/2665(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 168. panta 7. punktu, kurā ir noteikts, ka Savienība Savienības rīcība “respektē dalībvalstu atbildību par savas veselības politikas noteikšanu un veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un sniegšanu”,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 1948. gada 10. decembrī izsludināto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju (VCD), kuras 3. pantā ir noteikts, ka „ikvienam ir tiesības uz dzīvību, brīvību un personas neaizskaramību”, un 18. pantu, ka „ikvienam ir tiesības uz domu, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību”,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1989. gada 20. novembra Konvenciju par bērna tiesībām, kuras preambulā ir noteikts, ka bērniem “ir vajadzīga īpaša aizsardzība un gādība, tostarp pienācīga tiesiskā aizsardzība gan pirms, gan pēc dzimšanas”,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 10. pantu, kurā ir noteikts, ka „Ikvienam ir tiesības uz domu, pārliecības un ticības brīvību” un ka „uz pārliecību balstītas atteikšanās tiesības atzīst saskaņā ar valstu tiesību aktiem, kas nosaka šo tiesību izmantošanu”,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par cilvēktiesību un cilvēka cieņas aizsardzību bioloģijā un medicīnā, kuras 4. pantā par profesionālajiem pienākumiem un profesionālās ētikas standartiem ir noteikts, ka “jebkura darbība veselības nozarē, tostarp arī pētniecībā, jāveic atbilstoši profesionālajiem pienākumiem un profesionālās ētikas standartiem”,
- ņemot vērā 2013. gada 10. decembra rezolūciju par seksuālo un reproduktīvo veselību un ar to saistītām tiesībām¹,
- ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
 - A. tā kā ar seksuālo veselību un dzimumaudzināšanu, reprodukciju un abortu saistītas politikas virzienu izstrāde un īstenošana ir dalībvalstu likumdevēju kompetence,
 - B. tā kā dzīvei ir absolūta vērtība un veselīga sabiedrība šo vērtību atzīst;
 - C. tā kā cilvēkiem piemīt pašapzināšanās, kas padara viņus transcendentus, un viņi meklē dzīves jēgu;

¹ OV C 468, 15.12.2016., 66. lpp.

- D. tā kā cieņa ir cilvēkam raksturīga un nekad nevar tikt apšaubīta;
- E. tā kā persona un viņas dzīvība ir uzskatāma par pašmērķi un tā kā šīs dzīvības aizsardzību padarīt atkarīgu no nekādiem nosacījumiem nedrīkst;
- F. tā kā, lai nodrošinātu brīvību lēmumu pieņemšanā, ir jāatzīst patiesība un realitāte, lai nepieļautu maldināšanu;
- G. tā kā cilvēkiem ar savu brīvību ir jāapietas pienācīgi un tā ir jāīsteno, lai panāktu savu un citu personu labumu;
- H. tā kā Eiropas Cilvēktiesību hartas 35. pantā ir garantētas ikvienas personas tiesības uz profilaktisko veselības aprūpi un ārstniecību saskaņā ar nosacījumiem, kuri ir paredzēti valstu tiesību aktos, kuros ir nodrošināts augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis;
- I. tā kā aborts ir uzskatāms par mātes dzemdē attīstošās dzīvības izbeigšanu,
1. konstatē, ka Eiropas Savienība nav kompetenta izstrādāt un īstenot politikas virzienus, kas būtu saistīti ar seksuālo veselību un izglītību, reprodukciju un abortiem valsts vai starptautiskā līmenī;
 2. konstatē, ka starptautiskajām tiesībās, VCD, attiecīgajos līgumos vai Eiropas Cilvēktiesību tiesas un Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā piekļuve abortiem par cilvēktiesībām atzīta nav;
 3. uzsver, ka abortu nekad nevar uzskatīt par cilvēktiesībām, jo tas pārkāpj pašu cilvēktiesību pamatu un ir pretrunā cilvēka dabai;
 4. pauž viedokli, ka gan dzīvība, gan veselība ir neaizskaramas un neatņemamas vērtības, kas ir uzskatāmas par cilvēktiesību īstenošanas priekšnoteikumu un garantiju;
 5. konstatē, ka cilvēka dzīvībai ir bezgalīga vērtība un ka tā ir jālolo; aprāda, ka mūsu dabiskā atbildība ir rūpēties par dzīvību un aizsargāt to pret jebkāda veida agresiju vai cieņas aizskārumu;
 6. konstatē, ka attīstošās grūtniecības izbeigšana iznīcina vienreizējas un neatgriezeniskas personas piedzimšanas iespēju;
 7. apstiprina, ka jebkāda veida vardarbība un brīvības atņemšana ir uzskatāmas par uzbrukumu cilvēka brīvībai un cieņai;
 8. atgādina, ka *nasciturus* (nedzimis bērns) iegūst īpašu tiesisko aizsardzību visās situācijās, kas tam var būt labvēlīgas, jo viņa statuss ir pielīdzināts jaundzimuša bērna statusam;
 9. atgādina, ka grūtniecēm ir tiesības baudīt pienācīgu uzmanību un ārstēšanu, kas uzlabotu viņu nestabilo situāciju;
 10. norāda, ka dzīvība dzemdē ir trausla un var būt nepieciešama mātes īpaša gādība;
 11. norāda, ka lēmumu pieņemšanas brīvība tiek pārkāpta, ja grūtniecei nekad nav

- objektīvas, patiesas un pilnīgas informācijas par viņas grūtniecību;
12. piekodina, ka pacienta autonomijai ir jāatbilst mātes un bērna fiziskās drošības un savas dzīves aizsardzībai;
 13. atgādina, ka pienācīga brīvības īstenošana nozīmē visneaizsargātāko un trauslāko personu aizsardzību un ka tai ir jāatbilst labā un patiesības apsvērumiem;
 14. atgādina, ka ikvienai grūtniecei ir tiesības savlaicīgi saņemt medicīnisko aprūpi, lai nodrošinātu viņas un viņas bērna veselības augsta līmeņa aizsardzību;
 15. atgādina, ka dažas grūtnieces varētu nonākt bezpalīdzības situācijā, kas nozīmē, ka dalībvalstīm ir pienākums sniegt ekonomisku, sociālu un psiholoģisku atbalstu un īstenot palīdzības pasākumus;
 16. prasa atzīt palīdzību, ko sniedz iestādes, kuras atbalsta grūtnieces;
 17. atgādina, ka tēvam — tāpat kā mātei — ir tiesības un pienākumi, jo viņiem ir atbildība, no kuras viņi attiekties nevar un kas sākas ar grūtniecību un pastāv visu bērnības laiku — kamēr bērna aug un nobriest;
 18. norāda, ka jebkādi bērnu skaita ierobežojumi ir pretrunā tiesībām uz dzīvību, kas ir nostiprinātas cilvēktiesību tiesību aktos un ir uzskatāmas par demokrātiska tiesiskuma pamatu;
 19. atgādina, ka piespiedu sterilizācija pārkāpj sieviešu cieņu un ir kvalificējama kā agresijas akts saskaņā ar Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtu 7. pantu;
 20. atgādina, ka piespiedu aborts ir pamattiesību pārkāpums, kas būtu publiski jānosoda un par kā izdarīšanu būtu jāsauc pie atbildības;
 21. prasa atzīt, ka meiteņu selektīvs aborts ir nepieņemams, izraisa diskrimināciju dzimuma dēļ un ir pilnībā jānoraida;
 22. konstatē, ka mātes, kuru mazuļiem var būt kāda veida anomālijas vai fiziski vai bioloģiski traucējumi, bieži tiek mudinātas veikt abortus, kas var novest pie tā, ka sabiedrība šīs personas noraida;
 23. prasa atzīt to, ka ir sievietes, kuras pēc aborta veikšanas cieš no psiholoģiskiem traucējumiem un nožēlo to, ja lēmums par tā veikšanu nav pieņemts brīvi, apzināti un atbildīgi, jo viņas nav bijušas pietiekama izglītotas un informētas;
 24. mudina dalībvalstis pieprasīt vecāku oficiālu piekrišanu, ja nepilngadīgais apsver iespēju veikt abortu, jo viņi ir atbildīgi par savu aprūpi un izglītību;
 25. mudina dalībvalstis apzināties, ka tiek īstenotas pretgrūtniecības kampaņas, kas diskreditē mātišķības aspektus un var negatīvi ietekmēt cilvēku dzīves izvēli;
 26. aicina apzināties spiedienu, kuru var izdarīt grūtnieču emocionālā, ģimenes un sociālā vide gadījumos, kad viņas var būt spiestas veikt abortu, un kurš var ietekmēt viņu lēmumu pieņemšanas brīvību;

27. konstatē, ka tiesību veselības aprūpes speciālistu uz pārliecību balstīta atteikšanās ir uzskatāma par medicīniskās aprūpes jomā pastāvošām pamattiesībām un būtiskām tiesībām un ka viņus nekad nedrīkst nedz piespiest rīkoties pretēji profesionālajai medicīniskajai ētikai, nedz uz viņiem drīkst izdarīt spiedienu šajā sakarībā;
28. atgādina, ka aborta atkārtota ierosināšana un/vai draudēšana ir uzskatāma par uzbrukumumu sieviešu apziņas un lēmumu pieņemšanas brīvībai;
29. norāda, ka ir jārespektē apziņas brīvība un ka cilvēkiem ir jābūt iespējai brīvi paust dažādas idejas, viedokļus un uzskatus;
30. nosoda to, ka politiskajā un sociālajā aprītē daži uzskati par dzīvības aizsardzības nepieciešamību tiek cenzēti;
31. uzsver, ka seksuālās izglītības politikas izstrādi un īstenošanu skolās ekskluzīvi pārzina dalībvalstis un ka, īstenojot šos politikas virzienus, vienmēr ir jāievēro vecāku atbildība;
32. atgādina, ka, sākot ar pašu agrīnāko embrionālo stāvokli, dabiskās augļa attīstības laikā bērns var ciest no jebkāda veida iejaukšanās vai agresijas;
33. konstatē, ka ir jāanalizē, kā mūsu sabiedrību ietekmē dzīvības aizsardzībai pretējas prakses legalizācija;
34. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai un ANO ģenerālsekretāram.